

Sygn. akt I UK 359/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania S. W.
przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w K.
o wypłatę emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 kwietnia 2014 r.,
wniosku ubezpieczonego o uzupełnienie i sprostowanie postanowienia
Sądu Najwyższego
z dnia 21 stycznia 2014 r., sygn. akt I UK 359/13,

**prostuje oznaczenie strony skarżącej w komparycji
postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2014 r. ,
I UK 359/13, na prawidłowe "ubezpieczonego", a także uzupełnia
to postanowienie o orzeczenie o kosztach postępowania
kasacyjnego, przyznając adw. K. Ż. od Skarbu Państwa - Sądowi
Apelacyjnego w [...] kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych,
powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu
ubezpieczonemu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W postanowieniu z dnia 21 stycznia 2014 r., I UK 359/13, odmawiającym
przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej ubezpieczonego S. W. od wyroku
Sądu Apelacyjnego [...] Wydziału III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 16 stycznia 2013 r., oddalającego apelację ubezpieczonego od wyroku

Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 9 stycznia 2012 r. oddalającego odwołanie ubezpieczonego od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w K. z dnia 13 kwietnia 2011 r., wstrzymującej ubezpieczonemu wypłatę emerytury wojskowej, błędnie oznaczono, że stroną wnoszącą skargę był organ rentowy zamiast ubezpieczonego. Dlatego działając na podstawie art. 350 § 1 *in fine* k.p.c. Sąd Najwyższy sprostował tę oczywistą omyłkę w oznaczeniu strony skarżącej z „organu rentowego” na „ubezpieczonego”.

Jednocześnie wobec pominięcia w powyższym postanowieniu orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego żądanych w skardze kasacyjnej ubezpieczonego, Sąd Najwyższy przyznał ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi ubezpieczonego K. Ż. koszty według norm przepisanych, tj. w kwocie 120 zł, powiększonej o VAT, a nie w kwocie 180 zł żądanej dopiero we wniosku pełnomocnika ubezpieczonego o uzupełnienie treści postanowienia. W ocenie Sądu Najwyższego żądanie przyznania wyższej 150% stawki minimalnej było spóźnione w rozumieniu art. 109 § 1 k.p.c., ponieważ wyższe żądanie nie zostało sformułowane przed wydaniem postanowienia.